

דיו.ב.ק.

הנדרגל ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1223

אריה ברטל, מחבר התשבץ. הוא בן 23, עוסק בחינוך, חובב נוי (דגים, פרחים ונערות) וקורא בשיטתיות את העולם הזה. ביום גשם טורדני אחר, החליט אריה לתרום את חלקו שלו לעתון האהוב עליו: זנח לשעה קלה את הדגים, הפרחים והנערות והקדיש חלק מזמנו לחיבור תשבץ שבועי זה.

9	8	7		6	5	4		3		2	1
											10
		14				13		12	11		
		19		18	17		16			15	
				24		23	22			21	20
		28		27				26		25	
		33				32		31	30		29
				38			37		36		35
		43	42			41			40		39
47				46			45		44		
				52	51			50		49	48
		58		57		56	55		54		53
				60							59

מאזן: 1) רא' שון. 4) זכה לכינוי גנרל. 5) מאנימייקר. 10) מבשף, קוסם. 11) קריאתי. 12) קריאתי. 13) קריאתי. 14) קריאתי. 15) קריאתי. 16) קריאתי. 17) קריאתי. 18) קריאתי. 19) קריאתי. 20) קריאתי. 21) קריאתי. 22) קריאתי. 23) קריאתי. 24) קריאתי. 25) קריאתי. 26) קריאתי. 27) קריאתי. 28) קריאתי. 29) קריאתי. 30) קריאתי. 31) קריאתי. 32) קריאתי. 33) קריאתי. 34) קריאתי. 35) קריאתי. 36) קריאתי. 37) קריאתי. 38) קריאתי. 39) קריאתי. 40) קריאתי. 41) קריאתי. 42) קריאתי. 43) קריאתי. 44) קריאתי. 45) קריאתי. 46) קריאתי. 47) קריאתי. 48) קריאתי. 49) קריאתי. 50) קריאתי. 51) קריאתי. 52) קריאתי. 53) קריאתי. 54) קריאתי. 55) קריאתי. 56) קריאתי. 57) קריאתי. 58) קריאתי. 59) קריאתי. 60) קריאתי.

23) בסולם הקולות. 24) אבי אבנר. 25) נמר. 26) חי במים. 27) ראש ממשלה לשעבר ומשורר. 28) אחר מבני יעקב. 29) גוויה. 30) אבר בגוף. 31) פיו. 32) עובר בובל. 33) שריו בתענית. 34) אמתחת. 35) סימן. 36) ניסתר, סודי. 37) אמת. 38) הורבן. 39) הורבן. 40) הורבן. 41) הורבן. 42) הורבן. 43) הורבן. 44) הורבן. 45) הורבן. 46) הורבן. 47) הורבן. 48) הורבן. 49) הורבן. 50) הורבן. 51) הורבן. 52) הורבן. 53) הורבן. 54) הורבן. 55) הורבן. 56) הורבן. 57) הורבן. 58) הורבן. 59) הורבן. 60) הורבן.

ספורט

כדורגל

יריקה ביום בהיר

על מישחק הכדורגל שנערך היום שבת, בו גברה מכבי חיפה על מכבי תל אביב בתוצאה 2:1, כותב שייץ גלזר:

אתם בעצמכם יודעים שבזמן האחרון לא כל כך איכפת לי לכתוב על הפסדים שלנו. התרגלתי לזה ואינני מתרגז. אבל על ההפסד הזה בתי פה אני באמת צריך להתלונן. אם מגיע לנו להפסיד ואנחנו מפסידים — בבקשה.

אם מנצחת אותנו קבוצה שלא היה מגיע לה הניצחון — גם כן, כל הכבוד. אבל להפסיד רק בגלל זה שהשופט במישחק לא היה בסדר, על זה אי אפשר לעבור בשתיקה. אני בעצמי לא יודע מה קרה לשופט הזה, פריד. אני דווקא מכיר אותו כשופט טוב ומדויק. אני אפילו ידד שלו. כשאנחנו נפגשים ברחוב אנחנו אומרים שלום. שלום. אבל על המישחק הזה הוא פשוט לא הצליח להשתלט, ואני חושב שהוא הרס לצופים את ההנאה מהמישחק, שלא לדבר על השחקנים.

בשתי ידיים. במחצית הראשונה היינו בפורמה. הכנסנו את הגול הראשון וגם אחרי שהחיפאים הישו את התוצאה, עדיין התקפנו. והנה, כשהתוצאה היתה 1:1, אני מקבל פיתאום כדור מימין, רואה שהשוער החיפאי הפקיר את השער ומשמונה מטר אני נוגח וזנב לתוך השער. למרות שהיו שם חצי תריסר שחקנים, עשה הכדור את הדרך שהראיתי לו. אבל פיתאום הוא יוצא החוצה. מה קרה? פשוט מאוד, המגן החיפאי וואנו הוציא אותו ביד. ולא ביד אחת אלא בשתי הידיים. זה לא היה צריך להיות פנדל אלא שני פנדלים. כולם ראו את זה. אפילו וואנו בעצמו אמר לי אחר כך: „נכון, נגעתי ביד“. רק השופט לא ראה את זה והולשיך את המישחק.

מהרגע הזה התחילו החיפאים להתקיף ואנחנו עברנו להגנה. אבל כדורגל כבר לא היה במיגרש. פיתאום שחקן חיפאי אחר, שאני לא רוצה להזכיר את שמו מפני שבין כה וכה יש לו מספיק צרות, תופס את ניסים בכר שלנו וחונק אותו. אחר כך הוא קורע לו את החולצה. אחר כך הוא יורק לו בפנים. והשופט רץ עם המש"ק ורוקת בפה ולא רואה שום דבר.

אחר כך התחילו החיפאים לבעוט לשער שלנו ממזבזי נבדל, אבל איזה מצב נבדל? אפילו עיוור יכול היה לראות אותם. והשופט פט עזב אותם — ורק מזל היה שלא הצליחו להבקיע לנו שערים.

בעצם, שיחקנו יותר בתופסת מאשר בכדורגל. עלי בעצמי שמלך שחקן אחד, אלוך, דובק. ובגלל זה עמד קבוצה מעמידה עלי סטופר מיוחד אני מכניס כל שבוע סטופר לניבחרת השבוע.

יותר מדי שחקנים

11. כדורגלנים לקבוצה המשתקת כדורגל — זה יותר מדי? למסקנה זו הגיעו היום שבת אחרי שתי קבוצות כדורגל בליגה א' — מכבי חדרה והפועל באר שבע. שחקני מכבי חדרה נסעו השבוע לקריית חיים, כדי להתמודד נגד הפועל המקומי. אולם שנים משחקני הקבוצה לא הופיעו למגרש והחדרתים נאלצו לעלות רק עם תשעה שחקנים. במשך 20 רגעי שיחקו תש"ע החדרתים נגד אחד עשר יריביהם משחק מלא הקרבה מבלי שהקהל ירגיש כי למארחים יש יתרון כלשהו. רק כעבור 20 רגעי חל שינוי במהלך המשחק. החדרתים שכחו כאילו לשחק כדורגל, החלו לתקוף וספגו חמישה שערים. הסיבה: בדקה ה-20 הצטרפו שני השחקנים שאחרו.

ברמתגן שיחקו קבוצת הפועל באר שבע נגד הכח המקומי. עד לרקע ה-60 של המשחק שלטו שחקני הכח במגרש, עשו בו כרוצנים, הבקיעו ארבע פעמים את שערם של כדורגלנים הגנב. בדקה ה-60 חל מפנה. כדורגלנים התאוששו, החלו לתקוף את שער הכח, הצליחו להבקיע את שער הכבוד. הסיבה: החל מהדקה ה-60 שיחקו שחקני באר שבע במשך חצי שעה 8-9 שחקנים בלבד. שניים משחקיהם נפצעו וירדו מהמגרש ואילו שחקן שלישי הורחק עוד קודם לכן על ידי השופט.

בשוק הכדורגל בישראל

בספורט

כך יצאתי לדרום-אפריקה רק לחודשיים. לפני נסיעתי נפגשתי עם אבנר ישראלי, המטפל מטעם משרד החוץ בספורט ואשר היה אז נציג הממשלה כלפי הספורטאים. הוא ביקש ממני להישאר בארץ והבטיח לסדר לי הלוואה ממשלתית כדי שאוכל לרכוש מגינה בחברת התחבורה דן. כשהייתי בדרום אפריקה מצאו תנאים החיים חן בעיני. כתבתי להנהלת קבוצתי כי מציעים לי להישאר שם. הם כתבו לי תשובה וביקשו ממני לשמור על הבטחתי לתור — תוך הבטחה שכשאחזור יפתרו את כל בעיותי.

★ ★ ★

„אמרנו לי לחכות“

כשחזרתי מדרום-אפריקה, פניתי לכל אותם האנשים שהבטיחו לי עזרה וביקשתי שימלאו את הבטחותיהם. בדיוק אז עמדה הנסיעה לקוראיה על הפרק. ביקש ממני לחכות עד שנחזור מסיאול. כשחזרנו, עמד המישחק נגד קפריסין על הפרק, ושוב ביקשו ממני לחכות עד אחרי המישחק.

בינתיים נפצתי במישחק נגד מכבי-נתניאל וקרעתי שריר ברגל. הפציעה היתה רצינית והיה ברור שלא אוכל לשחק במשך כמה חודשים. ואז כל המוסדות והאני שהבטיחו לי עזרה התעלמו ממני ודחו אותי בלך ושוב. בגלל היותי פצוע שוב לא הייתי דרוש להם באותו רגע, ולכן שכחו את הבטחותיהם.

חבר הנהלת מכבי תל אביב, מרדכי עצמון, היה היחיד שרץ בשבילי וניסע לעשות הכל בשבילי, למרות היותי פצוע. אולם אז הופיע זלמן קליאום, שניכנס זה עתה להג' הלת הקבוצה, הציע לסדר לי, ביחד עם עוד שני כדורגלנים, תחנת-דלק בתל אביב, אולם שום דבר לא יצא מזה.

גם גיולה מאגני, מאמן הניבחרת, רץ הרבה בשבילי — להתאחדות הכדורגל ול מוסדות הממשלה; אבל אפילו הוא לא היה מסוגל להשפיע עליהם לעזור לי. ואז פגשתי בארץ תיירת מאוסטרליה, בתו של נשיא מועדון הכדורגל של הכוח סידני. יצאתי איתה תופה מסיימת, ודרכה הגיעה אלי ההצעה להצטרף לקבוצה.

★ ★ ★

„אכתיח את עתירי“

בהנה פרצה וכונסה ישיבה ביני לבין מרדכי עצמון, גיולה מאגני וראובן דפני מראשות הספורט. דפני ניסה להשפיע עלי להשאר בארץ. זה לא היה קשה, כי רצתי להשאר. הסברתי לו את מצבי והוא אמר שמצביו הוא מבין שמגיע לי מה שביקשתי ואם הבעיה לא תמצא את פיתרונה הוא עצמו יעזור לי לעזוב את הארץ.

אולם הפעם לא הייתי מוכן לסמוך על הבטחות בלבד. ביקשתי שיתנו לי ערבות שאומנם ימלאו את הבטחות. ערבויות כאלה לא היה אף אחד מוכן לתת. הוחלט לפנות להתאחדות ולבקש הלוואה קבוצתית היתה צריכה לערוב שההלוואה תוחזר. הנהלת ההתאחדות לא היתה מוכנה לאשר לי את ההלוואה. אחד המתנגדים הראשיים היה דווקא חבר הנהלת קבוצתי, זלמן קליאום. לדעתי, הוא עשה זאת משום שהיה מעוניין שאסע. הוא ידע שנסיעתי תחליש את מכבי תל אביב ואז יוכל הוא להופיע כמושיע הקבוצה ולהשתלט עליה.

כשראו זאת אנשי מכבי תל אביב, הכי טיחו לי שהם עצמם ימלאו לי סידור בעוד כמה חודשים. אולם שום ערבות מבטח לא היתה לכך. אם הייתי מחתר על הנסיעה לאוסטרליה — אינני יודע אם היתה מוד"מנית לי עוד הצעה כזאת. לכן החלטתי לנסוע. במשך השנתיים שאזיה מאוסטרליה אוכל לחסוך כסף ולקבל בחזורי ארצה כל מה שרציתי — אבל בכספי שלי ולא מתרומות אחרות. השובע, לפני נסיעתי נפגשתי גם עם גיולה מאגני וזאת נתתי לי את כל העצות כיצד לשמור על עצמי ולשחק בקבוצה מיקצוענית.

כל היבבורים האלה המהלכים עכשיו ברחוב כאילו רצו לתת לי הלוואה ולסדר אותי בעבודה — הם שקר. אם באמת היתה כחנה למצוא פיתרון לבעייתנו היה מספיק זמן לכך מאז חזרתי מדרום-אפריקה.